

Forslaget under Nr. 3; Sagen er ikke endelig afgjort dermed, men saa har man antydet, som den ærede Minister sagde, at man vil, at Amtet positivt skal bibrage en vis Del, og det er vist en meget hensigtsmæssig Form, man her er kommet ind paa, og saa kan man i alt Fald rette det noget efter Lovforslagets Udseende til 3die Behandling. Dette Forslag under Nr. 5 gaar nemlig efter min Mening for glubst tilværts, og jeg synes, at de ærede Forslagsstillere maatte kunne have sagt sig selv, at saa vidt vil de ikke hinget til at gaa med, og heller ingenlunde Regjeringen. Paa den anden Side er jeg bange for den ærede Ministers Forslag i den Skikkelse, hvori det foreligger. Naar den ærede Minister kommer og forlanger, at vi skulle vedtage et Forslag, hvorved Regjeringen beindviges til at paabjude et Anlæg af visse bestemte Dimensioner og, efter visse bestemte Regler, altsaa paabjude Lodsæerne — og hvilke Ciere det skal blive, overlades det til en af Ministeriet nedsat Kommission, uden Appel, at afgjøre, at udrede et Beløb af 395,000 Rb. til et Diemed, som de under disse Forudsætninger helst vilde være fri for at se fyldstgjort, og i hvis Fyldstgjørelse Staten siger, at den ikke er særlig interesseret, saa siger jeg, at det atter er et Forlangende, som jeg ikke tør være med til at gaa ind paa. Jeg tør ikke være med til at paabjude Grundejerne, maaffi mod deres Villie, at udrede omtrent 395,000 Rb. til et Diemed, hvis Opfyldelse de sige herved er altsor dyrestøbt i Forhold til, hvad der vil vinnas derigennem. Jeg har derfor troet, at vi kunde komme til at gaa en Mellembel mellem de yderligere Fordringer, som de ærede Forslagsstillere stille, og dem, den ærede Minister har fremtalt — kan man ikke det, tør jeg ikke give Forslaget min Stemme, idet jeg tror, at vi derved vilde paalægge de Vedkommende Mere, end vi bør — og det er da i Denhold til mine Udtalelser ved 1ste Behandling, at jeg skal antyde de Endringer, jeg kunde ønske gjorde. At jeg ikke har foranlediget Forslag skilet i saa Henseende til 2den Behandling hidrører simpelthen deraf, at jeg vilde ønske at høre dels de ærede Forslagsstilleres Begrundelse af deres Forslag, dels den ærede Ministers Udtalelser, inden jeg antydede noget Saadant, og det kunde da derefter fremkomme til 3die Behandling, forsaavidt det fandt nogen Anklag. Dersom man forfattede Forslaget under Nr. 5 og lod Forslaget under Nr. 3 staa, altsaa lod Amtet udrede en Trediedel af, hvad der efter Lovforslaget skulde udredes af Cierne, vilde Udgiften, 520,000 Rb., komme til at skulle sig saaledes, 125,000 Rb. af Staten, 131,000 Rb. af Amtet og 234,000 Rb. af Cierne. Jeg vilde ikke være væsentlig bange for denne Fordeling; det vilde være $4\frac{1}{3}$ Rb. af Amtet, eller i Løbet af 3 Aar 8 M. pr. Lønde Hartkorn af Amtet, og det er ikke saa overordentlig Meget, især naar vi huske paa, at en ikke ubetydelig Del falder paa

de vedkommende Egne selv, navnlig for Lollands Vedkommende. Smidlertid tror jeg, at denne Fordeling kunde foretages noget kempeligere for de to Faktors Vedkommende, og jeg har da tænkt mig, at man kunde gaa til at lade Staten bibrage $\frac{2}{5}$ af den beregnede Sum for Falster og $\frac{1}{4}$ af den beregnede Sum for Lolland, og Amtet deltage i samme Forhold som i Forslaget Nr. 3 fastsat, hvilket vilde blive mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{5}$ af hele Anlægssummen, og Cierne maaffi i Forbindelse med vedkommende Kommuner udrede Resten. Det vilde give 156,000 Rb. for Staten, 122,000 Rb. for Amtet og 242,000 Rb. for Cierne. Det vilde være en Merudgift for Staten af 31,000 Rb., og naar her til lægges de 122,000 Rb. fra Amtet, vilde det blive en Nebstættelse for Lodsæernes Vedkommende i det, der nu forlanges af dem, af 153,000 Rb.; til det Beløb af 242,000 Rb., som herefter skulde udgjøre Lodsæernes Bidrag, maa dog lægges de 4 Rb. pr. Lønde Hartkorn, som Cierne i Øvrigt som Beboere af Amtet vilde komme til at udrede i samme Diemed. Dersom dette Forslag turde accepteres, af de ærede mere lokalstyndige Medlemmer fra de vedkommende Egne, da tør jeg stemme derfor, baade for Statens, Amtets og Beboernes Vedkommende. Jeg nævner det Naab, at dette ikke vilde falde for strengt paa de vedkommende Beboere. Ganske vist, faae de deres Eiendomme noget betryggede ved hele denne Foranstaltning, men de komme da ogsaa til at betale Betydeligt derfor, og baade Stat og Amt ere jo ogsaa i ikke ringe Grad interesserede i saadanne Sikkerhedsforanstaltninger for betydelige og de mest frugtbare Egne i vort Fædreland. Det er disse Forslag, jeg har antydet at ville anbefale til Opmærksomhed, og de skulle blive stilledes til 3die Behandling, hvis man nu forfaster Vædringsforslaget under Nr. 5 og lader Nr. 3 staa. Jeg vil raade til, at lade Nr. 3 staa selv om dette Forslag bliver forfattet, maa det komme op alligevel. Jeg kan ikke sige rettere, end at det er et Spørgsmaal, som Amtet direkte er interesseret i, og jeg antager heller ikke, at Amtets øvrige Beboere ville have det Mindste imod at yde en saadan Skærv til et Diemed af denne Beskaffenhed. Men der bliver dog selv om man bliver enig om Fordelingen, saa mange betydelige Spørgsmaal, vedkommende denne Lov, tilbage, og man er saa lidt inde i alle Enkelthederne, at jeg kun med Beslagelse kan være med at give min Stemme til dette Forslag. Med Hensyn til den aarlige Bedligholdelse mener jeg, at Summen dertil maatte udredes paa lignende Maade, som der er foreslaet i Forslaget Nr. 3, for vedkommende Dele af Anlægssummen, altsaa med $\frac{1}{3}$ af Amtet, under hvis Bestyrelse Anlægget væsentlig vil blive sat.

Indenrigsministeren: Det ærede Medlem, som nu satte sig, har været heldigere end